

PIC DE L'AVIÓ - CRESTA DE L'AVIÓ

Cim principal: PIC DE L'AVIÓ. 2.831 m.

Dificultat: Quelcom Difícil. Diversos passos de IV * i nombrosos trams de III *.

Horari: 4 hores per la cresta. Comptar 2 hores d'aproximació i 1,30 hores pel descens. En resum, el total del periple són 7,30 hores.

Primera ascensió: sense dades

Material útil: 6 - 8 friends variats. Joc de tascons i bagues llargues. La cresta no té ràpels pel que no haurem de comptar amb cordinos d'abandonament per reemplaçar els existents.

Cartografia útil: * VALL DE BOÍ - PARC NACIONAL D'Aigüestortes i ESTANY DE SANT MAURICI. Editorial Alpina - escala 1:25.000.

Punt de partida: Deixarem el vehicle al PARKING DEL PAS DE LA MAINERA. Entrada a la zona perifèrica del Parc Nacional d'Aigüestortes - Sant Maurici. 2.120 metres.

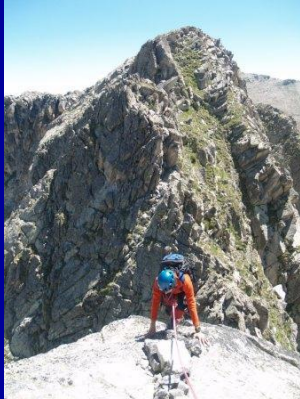
Accés: Per una llarga pista de terra que accedeix per les abandonades pistes d'esquí de LLESSUI. Per arribar a aquestes passarem per SORT. Just al sortir del poble en direcció nord trobem la carretera secundària que neix cap a la dreta i passa pels pobles d'ALTRON, SORRE, BERNIU i al final LLESSUI. Continuem la carretera asfaltada cap a l'oest fins arribar a les instal·lacions. Creuem el riu per un pont iniciant l'ascens per la llarga pista en bon estat que ens porta al coll situat al sud del Montsent de Pallars, sense necessitat d'arribar al coll seguim la pista que flanqueja en horitzontal a mitja vessant est de la cadena del MONTSENT - MONTORROIO, fins trobar-nos amb el riu que marca l'inici de la vall que hem d'ascendir, és el riu de Mainera. Aparcament senyalitzat i ben condicionat. Cal comptar amb una hora llarga per al trajecte de la pista en cotxe. És accessible a turismes, si bé certs solcs fets per canalitzar l'aigua poden suposar un problema.

Aproximació a la cresta: Evidentment. Seguim la vall ascendint cap al nord seguint el marge dret de les aigües. Camí marcat, si bé el mateix de vegades es confon o es desdobra a conseqüència dels camins paral·lels traçats pel bestiar. A l'hora de marxa ens trobem a la vora del ESTANY GRAN DE MAINERA, 2.451. (1:15 h) Pugem pel camí en diagonal ascendent situat al marge drets fins arribar a una petita cubeta. Pujar per

tarteres i pendents d'herba fàcils fins al COLL DE MONTANYÓ, 2.748 m. Punt d'inici de la cresta. 2 h 00 minuts de marxa.

Recorregut: El tram inicial del cordal és fàcil. En realitat les dificultats tenen el seu inici en el PIC DE L' ESTANYÓ. 2.779 m, situat a uns quants metres a l'oest del COLL DE MONTANYÓ.

La cresta de seguida es retalla després del primer cim. Sempre ens dirigirem cap a l'oest. El primer descens es realitza pel vessant sud mitjançant un sistema de pendents herboses. En realitat podríem baixar seguint el mateix fil de la cresta per una mena de canaló - xemeneia, però aquesta alternativa no es recomana ja que ens obliga a passar per un bloc blanquinós en equilibri que resulta ser perillós. L'alternativa del pendent d'herba és més fàcil, segura i més ràpida. Traspassem la primera bretxa i pugem la següent cota per un sistema de blocs que formen un tall (II). Traspassada la primera agulla davallarem a una nova bretxa, havent baixat prèviament un bloc de III *. Se'ns presenta el primer obstacle seriós del periple. Una paret de roca franca, orientada cap a la vall de l'estany negre, i que dibuixa una marcada xemeneia. Flanquejar cap a la dreta per grades de pedra i grava (II *) fins situar-nos al peu de la xemeneia. Un bloc de III- ens du a una plataforma. Pujar per una cicatriu vertical amb grans blocs. Pas atlètic i vertical de IV. Després la canal perd verticalitat i la seva escalada es fa més interior. Pas de IV- a la sortida. (Petit muret). Baixem pel vessant oposat per la carena dentada, en tendència sempre a utilitzar la vessant sud. Un flanqueig a l'altura d'un bloc taronja característic ens obliga a un pas més estrany que difícil (III).

Continuem baixant per grades orientades al vessant sud de la carena fins la propera bretxa. Flanquegem el següent tram per una lleixa de herba de la vessant sud fins a una altra nova bretxa. Pugem un esperó (III *) fins situar-nos sota un bloc quadrat que també superarem (III *). Coronem el gendarme i descendim per una dentada cresta en diagonal pel propi tall (II +). Bretxa amb una roca amb forma de bolet. Superem la següent agulla per blocs i petits murs (II +) Passem per entre dos blocs fissurats (passem pel mig d'ells) III * i desgrimpem un pas llarg (III *) que dona pas a un tram força aeri amb un desgrimpada mantinguda de III *, primer per la vessant orientat al sud i després pel vessant nord. Una espècie de diedre i una llastra de III * i unes plaques blanques molt tombades, seran els últims passos remarcables abans dels blocs situats a escassos metres de la següent bretxa.

Transitem de bretxa a bretxa flanquejant pel vessant sud de la següent cota. Ens situem sota l'últim bastió d'accés al cim que, de lluny s'endevina, com a mínim, com una ascensió distreta. Només abandonar la bretxa superem un muret vertical amb grans preses (III-) que dona accés a una lleixa herbosa vertical que continuem en sentit ascendent cap a l'esquerra. Passem després d'un gran bloc i ens encarem per una canal herbosa i terrosa que presenta uns blocs una mica més amunt. Superar els mateixos (III *) i entrar en una xemeneia que presenta un tram vertical i molt atlètic (IV *). Seguir unes lleixes herboses cap a l'esquerra, ascendint cap a l'aresta situada a l'esquerra. Un petit ressalt de III- ens porta a unes noves grades d'herba que ens dipositen en una lleixa triangular. Una curta fissura, situada al marge esquerre de la lleixa, és el següent obstacle a superar. Es tracta d'un parell de passos verticals i explosius (IV-) que ens

porten a uns slabs llaurats per la pròpia fissura (III *). El conjunt del pas discorre sota una paret monolítica desplomada. Arribem a una nova bretxa, petita però profunda. Baixem pel vessant orientada al sud, traspassem la part alta d'una canal i superem un breu ressalt amb preses arrodonides (IV-) que dona accés a unes plaques ajagudes (III-), vam pujar pel terreny més fàcil per unes grades de II * ascendents en diagonal cap a l'esquerra traspasant el tall d'una espècie d'esperó. Pugem per grades de II * pel vessant orientada al sud fins a l'última bretxa. Pugem la corona que forma l'últim ressalt per la seva vessant sud, blocs de II +, fins a la carena que és fàcil II *. Després d'aquest breu tram dentat ja estem en la mateixa cimera del PIC DEL'AVIÓ. Punt final de la cresta. 2.831 metres. Q.D.

Descens: Per les grades d'herba del vessant sud en tendència vers a la dreta per anar a la recerca d'un tram més herbós. Arribem a la vora de ESTANY TAPAT, 2.606 m, i seguint el curs del seu desguàs descendim cap al SE per arribar al ESTANY GRAN DE MAINERA, lloc on coincidirem amb els nostres passos de la marxa d'aproximació. Comptar 1,30 hores per arribar al PARKING DEL PAS DE LA MAINERA.